

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Karolina Kowalczyk, Karolina Szczęsna

przy udziale oskarżyciela publicznego J. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30 października 2017 roku, 7 grudnia 2017 roku w W.

sprawy **M. S.**

córki J. i K. z domu P.

urodzonej (...) w B.

obwinionej o to, że:

1. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc wrzesień 2016 r. – 5 837,93 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści siedem złotych 93/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645

ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

2. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc październik 2016 r. – 6 175,86 zł (sześć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć złotych 86/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645

ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

3. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc listopad 2016 r. – 5 804,47 zł (pięć tysięcy osiemset cztery złote 47/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645

ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

4. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc grudzień 2016 r. – 5 576,98 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 98/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38)

I. obwinioną M. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanych jej czynów;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt **XI W 948/17**

UZASADNIENIE

M. S. została obwiniona o to, że

1. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc wrzesień 2016 r. – 5 837,93 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści siedem złotych 93/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

2. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc październik 2016 r. – 6 175,86 zł (sześć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć złotych 86/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

3. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc listopad 2016 r. – 5 804,47 zł (pięć tysięcy osiemset cztery złote 47/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38);

4. jako Prezes Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. przy Al. (...) lok. (...) piętro, do dnia 26.01.2017 r. nie dopełniła obowiązku opłacenia comiesięcznych składek na Fundusz Pracy za miesiąc grudzień 2016 r. – 5 576,98 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 98/100 groszy), podczas gdy ustawowy termin opłacania tych składek za każdy miesiąc upływał 15 dnia następnego miesiąca,

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 ze zmianami oraz z 2017 r. poz. 38) w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zmianami oraz z 2017 r. Dz. U. poz. 38)

Na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. w okresie objętym zarzutami wniosku o ukaranie tj. od września 2016 roku do dnia 26 stycznia 2017 roku była Prezesem Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej Spółka).

Spółka od października 2016 r. straciła płynność finansową. Powodem takiego stanu rzeczy były problemy z płatnościami ze strony kontrahentów, na rzecz których wykonywane były przez Spółkę zlecenia robót budowlanych. W październiku 2016 roku na adres Spółki przyszło pismo z Urzędu Skarbowego o konieczności zapłaty ok. 1,2 mln złotych z tytułu niezapłaconego podatku VAT. Z uwagi na fakt, iż spółka nie miała na swoich rachunkach bankowych wspomnianej kwoty, Urząd Skarbowy zaczął wysyłać do inwestorów powiadomienie o zajęciu wierzytelności Spółki. Następnie doszło do zajęcia wierzytelności przez komorników na rachunkach bankowych Spółki na wniosek podwykonawców oraz dostawców materiałów, na rzecz których nie zostały uregulowane zobowiązania.

Spółka we wrześniu 2016 roku dokonała ostatniej zapłaty składek ubezpieczeniowych, w tym składek na fundusz pracy za lipiec i sierpień 2016 roku. Było to ostatnia terminowa spłata wymaganych składek. W miesiącach październik, listopad oraz grudzień Spółka regulowała jedynie należności wobec swoich pracowników, tytułem ich wynagrodzenia. Od stycznia 2017 roku spółka zaprzestała regulowania jakichkolwiek należności.

Obwiniona, pełniąc funkcję Prezesa zarządu ww. spółki w dniu 11 stycznia 2017 r. złożyła do ZUS –u wniosek o rozłożenie wszelkich zaległości na raty. Na koniec marca 2017 roku spółka otrzymała na to zgodę z zastrzeżeniem, iż konieczne jest uregulowanie składek za styczeń i luty. Z uwagi na fakt, iż spółka nie posiadała jakichkolwiek środków na koncie nie została rozpoczęta spłata tych zaległości.

Państwowa Inspekcja Pracy w dniu 26 stycznia 2017 r. przeprowadziła kontrolę w Spółce, na podstawie której ustalono m.in., że Spółka nie dopełniła obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy za:

- wrzesień 2016 r. w kwocie 5 837, 93 zł,
- październik 2016 r. w kwocie 6 175,86 zł,
- listopad 2016 r. w kwocie 5 804, 47 zł,
- grudzień 2016 r. w kwocie 5 576, 98 zł.

Wnioskiem z dnia 31 marca 2017 roku Spółka Akcyjna (...) zwróciła się o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację jej majątku.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych ogłosił upadłość ww. spółki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionej (k. 12 oraz zapis audiowizualny rozprawy z dnia 30 października 2017 roku znajdujący się na płycie CD k. 234), zeznań świadka A. K. (zapis audiowizualny rozprawy z dnia 30 października 2017 roku znajdujący się na płycie CD k. 234), zeznań świadka K. P. (zapis audiowizualny rozprawy z dnia 30 października 2016 roku znajdujący się na płycie CD k. 234), protokołu kontroli z załącznikami (k. 1-7v), sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 57), dokumentacji załączonej do wniosku dowodowego obwinionej (k. 78-220), dokumentów z akt postępowania X Gu 584/17 – SR dla m.st. Warszawy (k. 243-277), dokumentów z akt postępowania X Gup 382/17 – SR dla m.st. Warszawy (k. 282-304), opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 315-318).

Obwiniona zarówno w trakcie postępowania wyjaśniającego jak i postępowania sądowego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniała, iż Spółka, w której była Prezesem Zarządu nie miała środków na zapłatę składek na Fundusz Pracy. Wskazała, że w październiku 2016 roku zaczęły się poważne problemy finansowe Spółki spowodowane nie zaplaceniem przez kontrahentów należności za wykonane kontrakty, zajęciem rachunków bankowych przez komorników działających na zlecenie podwykonawców i dostawców materiałów, oraz zajęciem wierzytelności przez Urząd Skarbowy z tytułu niezapłaconego podatku VAT. Obwiniona twierdziła, iż ostatni raz Spółka uregulowała zobowiązania z tytułu składek ubezpieczeniowych we wrześniu 2016 r. za lipiec i sierpień 2016 roku. Od października 2016 roku Spółka regulowała jedynie należności wobec swoich pracowników tytułem wynagrodzenia. Obwiniona twierdziła, że zobowiązania na październik 2016 roku wynosiły ok. 4 mln złotych, natomiast niespłacone wierzytelności od kontrahentów wynosiły ok. 8-9 mln złotych. Obwiniona wskazała też, że kierowała wnioski do banków o częściowe odblokowanie rachunków celem spłaty zaległości i wносиła do ZUS-u o rozłożenie wszelkich zaległości na raty. Wskazywała, iż przyznano Spółce nawet limity kredytowe, które zostały zablokowane z uwagi na duże zajęcia rachunków bankowych Spółki.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oceniając wyjaśnieniom obwinionej, w których wskazała przyczynę nieopłacenia składek na fundusz pracy za miesiące wrzesień, październik, listopad oraz grudzień 2016 roku, uznał je za wiarygodne. Wyjaśnienia te są w ocenie Sądu logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz konsekwentne, nadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Obwiniona nie negowała wysokości zadłużenia składkowego Spółki Akcyjnej (...). Wyjaśniła jednocześnie, iż przyczyną nieopłacenia składek na w/w ubezpieczenia była bardzo trudna sytuacja gospodarcza i finansowa spółki. Obwiniona opisała przy tym szczegółowo przyczyny powstania złej kondycji finansowej spółki, co znajduje potwierdzenie w dokumentacji upadłościowej spółki. Ponadto obwiniona wskazała, że podejmowała działania celem spłaty zobowiązań spółki.

W ocenie Sądu zeznania świadków A. K. (dyrektora finansowego Spółki) oraz K. P. (analityka finansowego Spółki) zasługują na wiarę. Świadczenie przedstawili opis działalności spółki oraz wskazali przyczyny powstania jej złej kondycji finansowej. Z zeznań świadków wynika również, iż E. (...) nie uregulowała zobowiązań podatkowych oraz zobowiązań kontraktowych, wobec czego doszło do zajęcia rachunków bankowych. Zdaniem Sądu zeznania świadków są logiczne, nie zawierają sprzeczności. Świadczenie z uwagi na zajmowane w spółce stanowiska opisali problemy z jakimi się ona borykała.

Sąd uznała za wiarygodne dowody z dokumentów (urzędowych i prywatnych) ujawnione na rozprawie, bowiem nie doszukał się okoliczności, które nakazywałyby wątpić w ich autentyczność. Strony też nie kwestionowały żadnego z ujawnionych na rozprawie dokumentów.

Wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy popełnia ten, kto nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przepisany przepisami terminie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 tejże ustawy składki te opłaca się na zasadach przewidzianych dla składek

na ubezpieczenie społeczne – czyli do 15 dnia następnego miesiąca (art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych).

Poza wątpliwością jest, iż nie opłacono składek na fundusz pracy za miesiące: wrzesień, październik, listopad i grudzień. 2016 roku. Bezsporna była również wysokość nieopłaconych składek. Wskazane okoliczności wynikają z uznanych za w pełni wiarygodne dokumentów rozliczeniowych dołączonych przez oskarżyciela publicznego do wniosku o ukaranie a także wynikają z wyjaśnień obwinionej oraz zeznań świadków. Jednocześnie dla Sądu oczywistym było, że to M. S. odpowiadała za zaniechanie w terminowym uregulowaniu ww. zobowiązań (...) S.A. Niemniej w świetle materiału dowodowego nie przesądza to jeszcze o zawinieniu obwinionej w zakresie czynów z art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 5 kw wykroczenie można popełnić myślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne. Wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (art. 6 § 1 kw). Zdaniem Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw, aby uznać, iż obwiniony miał zamiar aby nie opłacać składek w terminie. Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż nie możliwe jest również przypisanie obwinionemu, iż działał nieumyślnie, a więc nie mając zamiaru popełnienia wykroczenia, popełnił je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu mógł przewidzieć (art. 6 § 2kw).

Spółka od października 2016 roku utraciła płynność finansową i przestała regulować należności wobec wierzycieli, poza wynagrodzeniami pracowników. Od stycznia 2017 roku Spółka przestała regulować jakiegokolwiek należności. Twierdzenia te znajdują potwierdzenie zarówno w wyjaśnieniach obwinionej, zeznaniach świadków A. K. (Dyrektora finansowego spółki) oraz K. P. (analityka finansowego spółki) jak również w dokumentacji upadłościowej spółki oraz dokumentacji przedstawionej przez obwinioną. Wierzyciele za pośrednictwem komorników dokonali zajęcia rachunków bankowych spółki, co uniemożliwiało zapłatę składek na Fundusz Pracy we wskazanym okresie. Ponadto należy wskazać, iż obwiniona podejmowała starania o spłatę wymaganych zobowiązań składając m.in. wniosek do ZUS-u o rozłożenie na raty wszelkich zaległości, czy też wnioski do banków o częściowe odblokowanie rachunków bankowych. Ostatecznie spółka złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku spółki. Postanowieniem z dnia 24 maja 2017 roku ogłoszono upadłość przedmiotowej spółki.

W ocenie Sądu obwiniona miała świadomość o zaległościach składkowych na Fundusz Pracy. Należy jednak przy tym wskazać, iż z inicjatywy obwinionej doszło do uwzględnienie przez ZUS wniosku o spłatę ratalną należnych składek. Inna sprawa, że chwilę później spółka była zmuszona złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, nie można powiedzieć, iż M. S. uchylała się od zapłaty należnych składek za Fundusz Pracy. Ogłoszenie upadłości Spółki potwierdza jej trudną sytuację finansową oraz brak funduszy na uiszczenie wymaganych zobowiązań (także publicznoprawnych). Zdaniem Sądu obwiniona dochowała wszelkich starań aby uregulować zobowiązania składkowe i nie można jej przypisać nawet nieumyślnego działania w zakresie zarzucanych jej czynów.

Wobec powyższego, uznając, iż nie można obwinionej przypisać winy, Sąd uniewinnił M. S. od zarzucanych jej czynów.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 kpw.